

కవితా కౌముది

MRI

లక్ష్మీ రాధిక

మబ్బుకమ్మిన జాబలమ్మకు
అదో మంద్రపు భయం..
ఓంటరిగా చలిపొద్దులోకి జాలిన వైనాన
గుండెలో ఒక్కసారిగా మొదలైన నిర్వరోమ fusion

లబ్ డబ్..లబ్ డబ్
టు..టు..టు..పి..పి..పి..
ఊ..ఊ..ఊ..రంగ్ రంగ్ రంగ్..
అదో ప్రకృతి భీభత్సపు అలజడి..
A sort of restless chaos

అపస్వరాల పాలిమేరలో
ఆగినట్టున్న భారమైన శ్వాసలోకి
నీ ఆగమనం.. OMG..is that you ?!
హృదయవాదీ..నా మీద అలిగావనుకున్నా..
అరచేతి వెచ్చదనంలో సద్దుమణిగిన ప్రాణం

హఠాత్తుగా ఊపిరికి ఊహలోచ్చి మొదలైన
Lucid Dreams..

కొత్త చిగురులేస్తున్న క్షణాల సాన్నిహిత్యం
క్షేత్రయ్యకే అందని ఓ సుకుమార లాలిత్యం

నా కన్నుల్లోకి చిరునవ్వులొంపుతూ
హత్తుకున్నది నువ్వేనంటే నమ్మలేకున్నా
అరణ్యంలోనూ బీరపువ్వులు పుడతాయని నీకు
తెలుసేమో
కనుకే..

నా ఎదెప్పుడో కోయిలై.. కూజితమైంది

***

గతులు తప్పిన ఋతువులు పూసాల సత్యనారాయణ

చెట్టు మెడపై పడుతున్న గొడ్డలి వేటు శబ్దం
నలు దినల ప్రతి ద్వనించే అరణ్య రోదనం
నేల కూలుతున్న వనం
కనుమరుగవుతున్న జంతు జాలం
కారు మబ్బులతో కమ్ము తున్న కాలుష్యం
తల్లి పాలు తాగి రొమ్ము గుడ్డే మనుషులు
జీవంతోనే కడుపులోని వేగులు పీకొని తినే రాబందువులు.
వసంత ఋతువుపై సామాహిక లైంగిక దాడి
రక్షించే నాధుడెడి ! భక్షించే వాళ్ళు తప్ప
నెమళ్లు ఆగ్రహంతో నివతాండవం చేస్తున్నాయి
చిగురించే పచ్చని ఆకులు లేక చల్లగాలి కరువైనందున
కోకిల గానాలు జీర బోయి
చావు డప్పులై మనిషిని స్మశానం వైపు తీసుకెళ్లుతున్నాయి
దుమ్మెత్తి పోస్తూ ఇంటింటా ధర్మాలు చేస్తున్నాయి

చెట్లే లేవు రొల్చుకొని ఆకులే లేవని
నిజం ఋతువు ఎక్కె ఎక్కె ఏడ్చి యు టర్న్ తీసుకొంది.
వర్ష ఋతువు బతికి ఉంటే బలుసాకు తినచ్చని
పడుతూ లేస్తూ పరుగు లంఘించింది
గ్రీష్మ ఋతువు సూర్యుడినే భూమండలం పైకి
కూడ్లు కొచ్చింది కోపంతో ఊగి పోతోంది.
శరదృతువు కార్ఫన్ డై ఆక్సైడ్ వెదజల్లి
అదే పిండి ఆర బోసిన వెన్నెల అని పరిహాసం చేస్తోంది
మనిషి వన్నె పులిని చూసి హేమంత ఋతువు
జింకలా చెంగు చెంగున గంతు లేసుకుంటు
ప్రాణ రక్షణ కై పరుగులు తీస్తోంది
మనిషి చేస్తున్నది పంచ భూతాలు కాలుష్యం
గతులు తప్పుతున్న ఋతువులు అదృశ్యం

***

నచ్చని రూపమో..మెచ్చని మనసో.. చందలూరి నారాయణ రావు

ఆరోధన అవమానానికి గురి కాగా
మనోభావలు విరిగిముక్కలై
వైమ హత్య జరిగింది.

మనసు వైరొగ్యం వైపు అడుగులు వేస్తుంటే
మసకబాలిన నిజం ప్రాణమున్న శవంలో
నిజాయితీకి ఊపిరిగా మారింది.

నచ్చని రూపమో?
మెచ్చని మనసో?
"ఒక్క జవబు" కలిగిన కోటి ప్రశ్నలు
మూగి కసాయికాలం కాళ్ళ కింద మనసు
నలిగిపోతుంది.

ఆశ నేరంగా మారినా
ధ్వంస శౌపంగా సాగినా
బంధానికి చిక్కు ముడులు మొలిచినా
పడిన ముద్ర చెరిగిపోదు.
మరిలిన రక్తం వెనక్కి రాదు.

కళ్ల గూటిలో దొచుకున్న పాత చూపులు
పరుపు ఒడిలో ఎగిసిపడుతూ
పక్క కౌగిటిలో ముడుచుకొని
రెప్పలు వొల్చుకొని కొత్త కలలతో
ఒక మనసును మోస్తూ

ప్రతి రాత్రి రోజుకో కలలతీరంలో
ఆగి ఆగి జ్ఞాపకాన్ని సంబరంచేసుకుంటూ మనసు
గడుస్తున్న మనిషిలో
తలపులల్లో తడుస్తుంది.
అందరిలో బతుకు నట్టిస్తూ...
ఒక్కరిలో చచ్చి జీవిస్తూ...

***

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

తారుపు బిణయందు వెలుగు దొరులిట్లు
గగనమందుండి భూమికి కట్టెనెవరు?
విగుడెంచెదలీ త్రోవనెవ్వలకు?
చోద్యమరయనో చుట్టంపుచూపు కొరకొ!

అప్పరోజనమార్గమ్ములంచు తోచు
ప్యభివికరుడెంచు బివ్వల పథములేమొ!
బివ్వసందేశమెయ్యదొ తెత్తురేమొ!
ఇలను పరికించి మరలిపోయెదరో యేమొ!

విమి యైనది యీ ధోరుణీతలాన?
చిగురు తొడిగెడు మొక్కలు చిన్నబోయె
పచ్చదనమేల యెల్లెడ పలుచనయ్యె
తిరిగిపోయెదరిటనుండి బివ్వలైన

అతిథులేతేరనిల్లు సర్వోంగసుంద
రముగ తీర్చిబిడ్డెదము సంభ్రమము గాను
బివ్వలే యతిథులుగనేతెంచగలరు
ధరను తీర్చిబిడ్డగను తాత్పారమేల?

సుమతతులతోడ, హరితవర్ణములతోడ
అమిత తరులతో, పచ్చబయళ్ళ తోడ
లలితలలితంబుగ ధరనలంకరించి
పలుకణాలమె స్వాగత వచనములను

COMMENTS